

Για το «Πολυνομοσχέδιο για την Οργάνωση και τη Λειτουργία του Εκπαιδευτικού Συστήματος. Μεταβατικές Διατάξεις»

Οι ρυθμίσεις που ανακοίνωσε το Υπ. Παιδείας με το «Πολυνομοσχέδιο για την Οργάνωση και τη Λειτουργία του Εκπαιδευτικού Συστήματος. Μεταβατικές Διατάξεις» προβλέπουν την κατάργηση μιας σειράς μέτρων που αποτέλεσαν μέρος των διεκδικήσεων του κινήματος στα ΑΕΙ το προηγούμενο διάστημα. Πρόκειται για ρυθμίσεις που περιορίζονται κυρίως στο ποιος και πως θα διοικεί το Πανεπιστήμιο ΑΕ (κατάργηση ΣΙ, ηλεκτρονική ψηφοφορία, συμμετοχή φοιτητών και εργαζομένων στην εκλογή των διοικήσεων, συμμετοχή στα όργανα διοίκησης) ή αντιμετωπίζουν ορισμένες κραυγαλέες δυσλειτουργίες του υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου (διαγραφές φοιτητών, εκλογές μελών ΔΕΠ). Ωστόσο, σε τίποτα δεν αλλάζουν ούτε την κυβερνητική στρατηγική για την Ανώτατη Εκπαίδευση ώστε αυτή να εξυπηρετεί τις ανάγκες του λαού, ούτε την ουσία των σαρωτικών αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που έχουν προηγηθεί. Πρόκειται για μερική επαναφορά του νόμου Γιαννάκου που το πανεπιστημιακό κίνημα είχε απορρίψει στο σύνολό του.

Οι διατάξεις του ΝΣ δεν αναιρούν την άθλια πραγματικότητα που βιώνουμε στα ιδρύματα εργαζόμενοι και σπουδαστές/φοιτητές. Οι κυβερνητικές πολιτικές της υποχρηματοδότησης, των κατηλωμένων μισθών, των κλεμμένων αποθεματικών, της εκτίναξη του κόστους σπουδών, της υποβάθμισης και ιδιωτικοποίησης της φοιτητικής μέριμνας, παραμένουν και επιδεινώνονται.

Το Υπ. Παιδείας όσο και αν ισχυρίζεται ότι καινοτομεί δεν μπορεί να κρύψει το γεγονός ότι το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο, όπως και το σχολείο του ΟΟΣΑ και της ΕΕ, μένουν ως έχουν. Ότι όλες οι κατευθύνσεις της ΕΕ για την Παιδεία, που θέλει τη γνώση πανάκριβο εμπόρευμα και τους φοιτητές πελάτες, τα δε ΑΕΙ να λειτουργούν ως επιχειρήσεις, παραμένουν άθικτες.

Το πολυνομοσχέδιο συνεχίζει να υπηρετεί το στόχο για ένα πανεπιστήμιο - επιχείρηση:

- Διατηρείται ουσιαστικά η διασύνδεση της χρηματοδότησης με τους δείκτες του νόμου Διαμαντοπούλου, ενώ παραμένει η "ανάπτυξη ίδιας επιχειρηματικής δραστηριότητας" και άλλα παρόμοια ως πηγή πόρων.
- Τα διδάκτρα στα ΠΜΣ παραμένουν και διευρύνονται. Η φύλαξη/καθαριότητα, η φοιτητική μέριμνα παραμένουν στο καθεστώς εργολαβιών με ίδια χρηματοδότηση από τους κουτσουρεμένους πόρους.
- Επαναφέρεται στα λόγια το ακαδημαϊκό άσυλο, με «δημιουργική ασάφεια» προσαρμοσμένο στον νέο επιχειρηματικό χαρακτήρα των ΑΕΙ, χωρίς την απαγόρευση παρέμβασης της αστυνομίας και με πολλά "παραθυράκια" για την άρση του.
- Διατηρούνται η εμπορευματικού χαρακτήρα «διασφάλιση ποιότητας», το εθνικό πλαίσιο προσόντων, οι επώνυμες έδρες, οι εταιρείες αξιοποίησης περιουσίας των Ιδρυμάτων, η ανάπτυξη επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, τα Ερευνητικά Ινστιτούτα, τα Κέντρα Καινοτομίας και πολλά άλλα.
- Η έρευνα συνεχίζει να στοχεύει σε «προϊόντα» προς κερδοφόρα αξιοποίηση, ενώ σε πρώτο πλάνο παραμένει η "ευρεία διαβούλευση και συνεργασία με εκπροσώπους της επιστημονικής κοινότητας, του επιχειρηματικού τομέα, καθώς και των κοινωνικών και οικονομικών εταίρων".
- Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας του προσωπικού διατηρούνται και επεκτείνονται ενώ το αίτημα για πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των Πανεπιστημιακών με αξιοπρεπείς αμοιβές δεν θίγεται.

~.~.~

Οι υποστηρικτές του επιχειρηματικού πανεπιστημίου μπορεί να διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για τις αλλαγές στον τρόπο ανάδειξης των διοικήσεων στα ΑΕΙ, αλλά αποφεύγουν να αναφερθούν στο γεγονός ότι παραμένουν άθικτες οι αντιδραστικές αλλαγές που ενισχύουν την επιχειρηματική λειτουργία των ΑΕΙ και την υποταγή τους στην επιχειρηματική κερδοφορία. Ότι η δημιουργία πτυχίων πολλών ταχυτήτων - διαβατηρίων για την ανεργία, όσο και η παραγωγή επιστημονικού δυναμικού και ερευνητικών αποτελεσμάτων με κριτήριο την κερδοφορία του κεφαλαίου και όχι τις λαϊκές ανάγκες, δεν αλλάζουν. Ότι με

τα σχέδια και τα νομοσχέδια της «αριστερής» κυβέρνησης παραμένουν όλα τα προβλήματα των ευρω-ενωσιακών κατευθύνσεων για τη μετατροπή της εκπαίδευσης σε εμπόρευμα, του πτυχίου επί επιστημονικού αντικειμένου σε τίτλο σπουδών ασαφούς πεδίου, των επαγγελματικών δικαιωμάτων σε «προσόντα», των αυριανών επιστημόνων σε απασχολήσιμους, μισο-ειδικευμένους αναλώσιμους εργαζόμενους αναγκαζόμενους να προστρέχουν «δια βίου» σε καταρτίσεις και επανακαταρτίσεις με αναγκαστικά διαστήματα ανεργίας. Ότι συνεχίζεται η σταδιακή αντικατάσταση του ΔΕΠ των ΑΕΙ από κακοπληρωμένους συμβασιούχους που παράλληλα με τη διδασκαλία αναζητούν εναγωνίως -ως ερασιτέχνες μανάτζερς - πηγές χρηματοδότησης, προγράμματα, συνεργασία με επιχειρήσεις, κ.ά.

~.~.~

Μπροστά στην κρίσιμη καμπή που βρίσκεται η χώρα και η Ανώτατη Εκπαίδευση, είναι αναγκαίο να συνεχίσουμε την πάλη για τη ριζική ανατροπή της σημερινής κατάστασης. Η αναμόρφωση της Ανώτατης Εκπαίδευσης που έχει ανάγκη ο λαός μας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς σύγκρουση με τους μηχανισμούς της ΕΕ, του ΔΝΤ, του ΟΟΣΑ και των άλλων κέντρων που υπαγορεύουν την πολιτική στην παιδεία, στην εργασία, συνολικά στην κοινωνική ζωή.

Να απαιτήσουμε επιστημονικό σχεδιασμό και κεντρικό προγραμματισμό της Ανώτατης Εκπαίδευσης, που θα στηρίζει την οικονομική, κοινωνική, επιστημονική, μορφωτική ανάπτυξη της χώρας και θα στοχεύει στην κάλυψη των διαρκώς αυξανόμενων λαϊκών αναγκών.

Να διεκδικήσουμε:

1. Κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών και ερευνητικών αναγκών αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό. Κάλυψη των ελλείψεων της δημόσιας εκπαίδευσης (μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό, υλικοτεχνική υποδομή, δωρεάν παροχή βιβλίων και συγγραμμάτων, σίτιση-στέγαση για όλους, κ.ά.). Κάλυψη όλων των απωλειών από το «κούρεμα» των αποθεματικών των ΑΕΙ. Καμιά «δέσμευση» των ταμειακών υπόλοιπων των Ιδρυμάτων και των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων.
2. Διαγραφή των χρεών των ΑΕΙ και ΤΕΙ για ηλεκτρισμό, νερό, αέριο, τηλέφωνο.
3. Άμεση επιστροφή των μέχρι τώρα μισθολογικών απωλειών. Καμιά περικοπή σε εφάπαξ/συντάξεις.
4. Να θεσμοθετηθεί η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση για το σύνολο του ΔΕΠ. Νέο πανεπιστημιακό μισθολόγιο με άξονες: (α) κατάργηση του επιδοματικού χαρακτήρα με ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό, (β) αναγκαίες αυξήσεις για αξιοπρεπή διαβίωση και επιστημονική ενημέρωση, κλιμάκωση των μισθών αναλογικότερα προς τις κατώτερες βαθμίδες, (γ) καθιέρωση της σύνταξης στο 80% του μισθού του τελευταίου εργασιακού έτους, (δ) αξιοπρεπή, δωρεάν και χωρίς χαράτσια ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε ένα αναβαθμισμένο δημόσιο σύστημα Υγείας.
5. Διορισμοί μελών ΔΕΠ και διοικητικού/τεχνικού προσωπικού που να καλύπτουν τις εκρηκτικές ανάγκες των Ιδρυμάτων.
6. Να καταργηθεί το αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τα ΑΕΙ (ν. 4009/11, 4076/12, κτλ). Να μην εφαρμοστούν οι αντιδραστικές αναδιρθρώσεις στα ΑΕΙ που στοχεύουν στην διαμόρφωση ευέλικτων αναλώσιμων εργαζόμενων, πηγή φτηνής εργατικής δύναμης.
7. Να απαλειφθεί κάθε δυνατότητα επιχειρηματικής δραστηριότητας και δημιουργίας εταιρειών οποιουδήποτε τύπου είτε για τα ίδια τα πανεπιστήμια, είτε για μέλη ΔΕΠ.
8. Να μην επιτρέπεται η λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων υπό μορφή κολεγίων, να καταργηθεί το «εθνικό πλαίσιο» επαγγελματικών προσόντων, να μην εφαρμοστεί η εξίσωση των τριχρονων σπουδών με τις τετράχρονες και πεντάχρονες των ΑΕΙ.
9. Να παρθούν μέτρα ώστε να μην εγκαταλείψει κανένας φοιτητής τις σπουδές του για οικονομικούς λόγους. Άμεση οικονομική ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας και της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων. Δωρεάν στέγαση-σίτιση για όλους όσοι σπουδάζουν μακριά από τις οικογένειές τους. Κατάργηση κάθε μορφής διδάκτρων σε οποιοδήποτε επίπεδο. Παροχή υποτροφιών για όλους τους υποψήφιους διδάκτορες.